

I ona, kao i atribut, stoji uz imenicu i pobliže ju označuje. Sa svojom imenicom apozicija je u jako dobrim odnosima jer je i sama imenica.

APOZICIJA

Ljubo Stipišić Delmata – svestrani umjetnik i zaljubljenik u tradiciju

- maestro – titula uglednih glazbenika, osobito dirigenata
- melograf – skupljač i zapisivač narodnoga melosa
- bilo – otkucaji srca
- ophod – duga povorka ljudi, procesija
- arhaičan – koji više nije u uporabi; starinski

Osobnost Ljube Stipišića sadržana je u mnogo riječi. Maestro Ljubo, skladatelj, pjesnik, melograf, skupljač narodnoga blaga, dirigent, slikar, pjesnik, voditelj klapa... gotovo je uvijek vezan za vokalno i dalmatinsko.

Na platnu slikara Stipišića kreću se njegovi mještani u tradicionalnim ophodima uz more, uvale i brodovlja. Pišući čakavsku poeziju, pjesnik Ljubo Stipišić Delmata nerijetko na temelju tradicije stvara vlastiti rječnik. Taj svestrani umjetnik neumorno osluškuje bilo naroda, prati ga i s njim živi.

Rezultat je uvijek tako neobičan da kod Stipišića imate dojam da je arhaičniji od arhaičnog i izvorniji od izvornoga.

(prema: <http://www.gkzd.hr/delmata>,
učitano 29. ožujka 2013.)

Apozicija – dopuna imenici

Ljubo Stipišić Delmata ostavio je dubok trag u hrvatskoj kulturi. Jednostavan i pristupačan, za mnoge je bio i ostao – *barba Ljubo*. Njegova se osobnost ne može predstaviti jednoznačno jer se okušao u mnogim djelatnostima. Promotri tko je bio Ljubo Stipišić Delmata:

skladatelj i pjesnik

dirigent

slikar

Tko je bio Ljubo Stipišić, doznat ćeš i u sljedećem primjeru:

 Skladatelj Ljubo Stipišić napisao je pjesmu *Dalmatino povišču pritrujena*.

U navedenoj smo rečenici imenici *Ljubo Stipišić* pridružili imenicu *skladatelj*. Ona je imenici *Ljubo Stipišić* dopunila značenje. Baš kao što je Ljubo Stipišić neraskidivo vezan uz djelatnosti kojima je posvetio cijeli život, tako su i dvije imenice unutar rečenice postale jedna cjelina.

Promotri i sljedeće rečenice u kojima jedna imenica pobliže označuje drugu te uoči u kojim su padežima obje imenice:

 Voditelj Ljubo Stipišić osnovao je mnoge dalmatinske klape.

 Slikara Ljubo Stipišića privlačili su motivi zvonika i procesija.

 O **pjesniku Ljubi Stipišiću** govore njegove duhovne pjesme i originalan rječnik.

U svim su navedenim rečenicama imenici *Ljubo Stipišić* pridružene imenice koje ju pobliže označuju: *voditelj*, *slikar*, *pjesnik*. Te se imenice s imenicom koju dopunjaju u svim rečenicama **slažu u padežu**. Takvu imenicu koja pobliže označuje drugu imenicu **i s njome se slaže u padežu nazivamo apoziciju**. Bilježimo ju kraticom AP.

Budući da se imenični atribut također izriče imenicom, apoziciju i atribut razlikujemo prema padežima u kojima se nalaze. Promotri primjere:

 Umjetnik Ljubo znao je osluškivati bilo naroda. ↓ apozicija – u istome padežu kao imenica na koju se odnosi	N A G ↓ ↓ imenični atribut – najčešće u genitivu
---	---

Apozicija i imenica na koju se ona odnosi u istome su padežu, a imenični atribut i imenica na koju se on odnosi u različitim su padežima – imenski je atribut najčešće u genitivu.

Apozicjski skup

Imenica u službi apozicije može uza se imati jedan ili više atributa:

 Popularni pjevač Gibonni svojim humanitarnim radom u Unicefu podupire dječja prava.

U istaknutome skupu riječi apozicija *pjevač* dopunjuje imenicu *Gibonni*. Međutim, apozicija *pjevač*, budući da je imenica, i sama ima svoj atribut – pridjev *popularni*. Cijeli taj skup riječi – *popularni pjevač* – pobliže je označio imenicu *Gibonni*. Takav skup u kojemu se nalazi apozicija s jednim ili više atributa nazivamo **apozicijski skup**.

Promotri apozicijske skupove i u sljedećim rečenicama:

Ljubo Stipišić doselio se s odnoga otoka Hvara u Split.

Skupljač narodnih napjeva Ljubo Stipišić ostavio je traga u hrvatskoj kulturi.

Gibonni se ponosi radom svoga oca Ljube.

↓
apozicijski skup

Položaj apozicije u rečenici

Apozicija se u rečenici može naći ispred ili iza imenice koju pobliže označuje. Uobičajeno apozicija dolazi ispred imenice na koju se odnosi:

S melografom Ljubom Stipišćem hrvatska je baština dobila vrijednoga čuvara.

Redoslijed, međutim, može biti i obrnut pa apozicija može stajati iza imenice na koju se odnosi. Ako apozicija dolazi iza imenice na koju se odnosi, odjeljuje se zarezom:

S Ljubom Stipišćem, melografom, hrvatska je baština dobila vrijednoga čuvara.

Hrvatska je baština dobila vrijednoga čuvara s Ljubom Stipišćem, melografom.

I apozicijski skup može se naći iza imenice na koju se odnosi te se i on odjeljuje zarezom. Promotri primjere:

Ljubo Stipišić glazbeno je utjecao na Zlatana, svoga sina.

Gibonni, njegov sin, često izražava zahvalnost i poštovanje prema ocu.

Mjesto apozicije u rečenici

Apoziciji, kao i atributu, mjesto u rečenici otvara imenica na koju se odnosi, bez obzira na službu koju ima u rečenici. Stoga se apozicija u rečenici može naći u svim rečeničnim dijelovima:

P
To je skladatelj Ljubo. → apozicija je dio predikata

S
Zaklada Delmata proučava Stipišćev opus. → apozicija je dopuna imenici u službi subjekta

O
Pjevača Gibonnija glazbeno je usmjerio otac. → apozicija je dopuna imenici u službi objekta

POM
Prije dolaska u Split Stipišići su živjeli na otoku Hvaru. → apozicija je dio priložne oznake

ukratko

Apozicija

– imenica koja dopunjuje drugu imenicu i s njome se slaže u padežu

Poznati **pjevač Gibonni** glazbeno je sazrijevao uz oca.

Od **(svoga oca)** Ljube Gibonni je učio o glazbi. Od Ljube, **(svoga oca)**, Gibonni je učio o glazbi.

apozicijski skup

– apozicija s atributima

apozicija i apozicijski skup odjeljuju se

zarezom kad su iza imenice na koju se odnose

ZAPIS ZA PRAVOPIS

Piše se: skupljač – skupljačica – skupljanje
 riječ – riječca – rječit
 uvijek – zauvijek
 Dalmacija – Dalmatinac – dalmatinsko
 Stipišić – Stipišćev
 pisati – pišući

rječnik – rječnički
 rijedak – rijetka – rjeđi – najrjeđi
 osluškivati – osluškujući
 običan – neobičan
 arhaičan – arhaičniji – najarhaičniji.